14/01/2023

Ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων στο 1ο Συνέδριο Νεολαίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερώνυμος στο 1ο Συνέδριο Νεολαίας της Ιεράς Μητρόπολης, με θέμα: "Οι Νέοι και οι προοπτικές τους στον σύγχρονο κόσμο".

"Η Εκκλησία έχει ηθικό χρέος να καταδικάσει την κατάκριση και την απαξίωση απέναντι στους νέους, να τους αποδεχθεί όπως είναι, χωρίς τυπικότητες και αυστηρά όρια καθωσπρεπισμού, να σκύψει στα προβλήματά τους, να αγγίξει την ψυχή τους και να τους πείσει να έχουν ως πρότυπο των επιλογών τους τον Ιησού Χριστό και της συμπεριφοράς τους την κορωνίδα της διδασκαλίας Του: "Αγαπάτε αλλήλους". Στην περίπτωση αυτή, αγαπητά μου παιδιά, οι προοπτικές σας στον σύγχρονο κόσμο θα είναι θεάρεστες, άρα πραγματικά ελπιδοφόρες!"

, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε σήμερα, Σάββατο 14 Ιανουαρίου 2023, στο Αίγιο.

Ο χαιρετισμός του Μητροπολίτη Καλαβρύτων:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνε,

Αξιότιμε/-η κ..... (Εκπρόσωποι Πολιτείας),

Ελλογιμώτατοι κύριοι καθηγητές, Σεβαστοί πατέρες,

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί, Αγαπητά μου παιδιά,

Με ιδιαίτερη τιμή και χαρά, σας καλωσορίζουμε στο 1ο Συνέδριο Νεολαίας που διοργανώνεται από την Ιερά Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, με θέμα: “Οι Νέοι και οι προοπτικές τους στον σύγχρονο κόσμο”, το οποίο διεξάγεται με την παρουσία και τη συμμετοχή εκλεκτών πνευματικών ανθρώπων, οι οποίοι με τις εισηγήσεις τους θα σκιαγραφήσουν τις πτυχές και τις συνιστώσες, που καθορίζουν τη θέση, τον ρόλο και τις προοπτικές των νέων μας στο κοινωνικό και θρησκευτικό γίγνεσθαι.

Αγαπητοί μου,

Είναι γεγονός ότι η εποχή μας χαρακτηρίζεται εν πολλοίς από τάσεις **παγκοσμιοποίησης**, ηθικής εξαχρείωσης, ανταγωνισμού, **μισαλλοδοξίας** και **ιδιοτέλειας**, με κύριες αιτίες την έλλειψη ουσιαστικής παιδείας και την απαξίωση των δογμάτων της ορθόδοξης χριστιανικής διδασκαλίας. Οι άνθρωποι, στερούμενοι πνευματικών, ηθικών και ανθρωπιστικών βάσεων, αποπροσανατολίζονται εύκολα από τον στόχο και τον προορισμό τους, ο οποίος δεν είναι άλλος από τη διαρκή και σταθερή προσπάθεια αυτοβελτίωσης, ψυχικής κάθαρσης, πνευματικής διεύρυνσης και ηθικής τελείωσης, προκειμένου να επιτευχθεί το καθ’ ομοίωσιν Θεού, δηλαδή η θέωσή τους.

Ποιος ευθύνεται όμως γι’ αυτή την τελμάτωση; Εμείς πρώτα, ως ενήλικες, οφείλουμε να κάνουμε την αυτοκριτική μας, γιατί εμείς είμαστε οι κύριοι υπαίτιοι, οι οποίοι, είτε υπηρετώντας σκοπιμότητες είτε εθελοτυφλώντας είτε συμβιβαζόμενοι, αποφεύγουμε τις ρήξεις και τον διαχωρισμό της θέσης μας. Οφείλουμε να αναθεωρήσουμε τη στάση ζωής μας και τις προτεραιότητές μας και να εργαστούμε προς την κατεύθυνση της ποιοτικής αναβάθμισης των ανθρώπινων σχέσεων γιατί, εκτός των άλλων, φέρουμε μεγίστη ευθύνη απέναντι στη νέα γενιά,

απέναντι σε αυτούς, στους οποίους πραγματικά ανήκει το μέλλον. Έχουμε ευθύνη και χρέος να κληροδοτήσουμε στους νέους

μας έναν κόσμο ηθικό, δίκαιο και αξιοκρατικό, έτσι όπως τον ονειρευόμασταν και εμείς κατά τη νεότητά μας.

Όλοι οι φορείς αγωγής και διαπαιδαγώγησης πρέπει να στραφούν προς την προσπάθεια **σφυρηλάτησης μιας κοινωνίας ανθρώπινης**, όπου τα μέλη της, και δη οι νέοι, να χαίρονται τη ζωή, να δημιουργούν, να προσφέρουν, να προτείνουν, να συνεργάζονται και να μεγαλουργούν προς δόξαν Θεού.

Κυρίως όμως η Εκκλησία, ως κιβωτός της ορθόδοξης χριστιανικής διδασκαλίας και των αρετών, με τις οποίες ο Θείος Λόγος προίκισε τους ανθρώπους, έχει χρέος να είναι κοντά στους νέους και να αφουγκράζεται τις επιθυμίες, τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς τους, παρέχοντας πραγματικές λύσεις στα αδιέξοδά τους. **Μέσα σε μία απρόσωπη, εσωστρεφή κοινωνία, η Εκκλησία οφείλει να αποτελέσει στυλοβάτη και πραγματικό αρωγό της νέας γενιάς,** όχι τυπικά, αλλά ουσιαστικά, φέρνοντας τους νέους σε επαφή με τα Ιερά Μυστήρια και τη ζωτική σημασία τους, με τις χριστιανικές αξίες και αρετές και κυρίως με τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού και τα κείμενα των Πατέρων της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία οφείλει και πρέπει να αποτελεί καταφύγιο για τους νέους, όχι μόνο με λόγους, αλλά και με πράξεις, διεκδικώντας γι’ αυτούς, στο μέτρο των δυνατοτήτων της, καλύτερες συνθήκες σε μαθησιακό, μορφωτικό, παιδαγωγικό και επαγγελματικό επίπεδο. Επίσης μπορεί να τους παρέχει εναλλακτικούς τρόπους **αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου** τους, βασισμένους στον εθελοντισμό, τη δημιουργικότητα και τις καινοτόμες ιδέες. Η Εκκλησία οφείλει να αποτελέσει συνδετικό κρίκο γεφύρωσης του χάσματος των γενεών, αξιοποιώντας τόσο την εμπειρία των μεγαλύτερων, όσο και τον αυθορμητισμό και τον ενθουσιασμό των νέων, με γνώμονα πάντα τη συνεργασία και την **αλληλοβοήθεια** προς όφελος της κοινωνίας.

Σε έναν κόσμο, όπου το δέλεαρ των δυνατοτήτων της τεχνολογίας έχει οδηγήσει στην κατάχρησή της, με συνέπειες τη μοναξιά, την απομόνωση και την απανθρωποποίηση, η Εκκλησία πρέπει να διδάξει την αξία του μέτρου, της προσφοράς και της **αλληλεγγύης** γιατί εκεί κρύβεται και η χαρά της ζωής. Κυρίως όμως η Εκκλησία πρέπει να αποδείξει εμπράκτως ότι είναι ένας ζωντανός, εξελισσόμενος και όχι στάσιμος και αναχρονιστικός οργανισμός, και ότι η καρδιά της πάλλεται στους ρυθμούς της σύγχρονης πραγματικότητας.

Η Εκκλησία, επομένως, έχει ηθικό χρέος να καταδικάσει την κατάκριση και την

απαξίωση απέναντι στους νέους, να τους αποδεχθεί όπως είναι, χωρίς τυπικότητες και αυστηρά όρια καθωσπρεπισμού, να σκύψει στα προβλήματά τους, να αγγίξει την ψυχή τους και να τους πείσει να έχουν ως πρότυπο των επιλογών τους τον Ιησού Χριστό και της συμπεριφοράς τους την κορωνίδα της διδασκαλίας Του: “Αγαπάτε αλλήλους”. Στην περίπτωση αυτή, αγαπητά μου παιδιά, οι προοπτικές σας στον σύγχρονο κόσμο θα είναι θεάρεστες, άρα πραγματικά ελπιδοφόρες!

Ο Μητροπολίτης

† Ο Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Ιερώνυμος